

מוסכמה תיאטרונית

אשרית כל חנין

תיאטרון הוא שפה, המורכבת מסימנים - הקהל הצופה בהצגה, מפענח את הסימנים ומכאן צומחת החוויה. המוסכמה התיאטרונית היא כלל בלתי כתוב המקובל על השחקנים והקהל ואשר בעזרתו מפענחים הצופים את ההצגה. האירוע התיאטרוני הוא אשליה - הוא אינו שיקוף מדויק של המציאות. זהו עיצוב מחדש של המציאות, מוקפד ומעובד, שנעשה ע"י היוצרים.

בחיים יש לנו סימנים טבעיים - מין גזע, מקום, זמן וכו' וסימנים מלאכותיים - בכוונה ליצור תקשורת. בהצגה יש הפיכה של הסימן הטבעי למלאכותי.

תרגיל:

לפניכם בעיות בימתיות - אשר דורשות פתרון בשימוש במוסכמות תיאטרוניות. כתבו כיצד ניתן לפתור את הבעיה וליצור אשליה תיאטרונית. לאיזה תחום שייך הפתרון (שפת סימני התיאטרון)?

תחום	פתרון	בעיה
		הדמויות נמצאות בלילה במקום שיש בו, על פי המחזה, חושך מוחלט
		המחזה מתאר דמות משנות נעוריה ועד לזקנתה
		דמות א' לוחשת סוד לדמות ב'. דמות ג' שנמצאת על הבמה לא אמורה לשמוע זאת
		אחת הדמויות במחזה היא שחורה - אפריקנית
		המחזה מתרחש במספר מקומות: ארמון מפואר, יער עבות, ורחוב סואן

		דמות אחת הורגת דמות אחרת
		יורד גשם
		אחת הדמויות היא זרה, לא מאותו רקע - מקום של האחרות
		אחת הדמויות במחזה נכנסת לצ'טים באינטרנט
		המחזה מתרחש במאה השש עשרה
		אחת הדמות במחזה חריגה- היא לא דמות קומית
		משך ההצגה 24 שעות